

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 49. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm1916/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ke-Skuespil, der viselig hveken var i Luthers Aand, eller som i hans Tanker uden som Papistéri, der skulde udsees!

Radverren.

Har Luther kaldt Daaden i vore Stater et Saar, Man ei kunde røre ved, da er Radveren det endnu i langt højere Grad, thi ligesom vi har seet, den verdslige Dyrighed paatog sig at bestemme, naar og under hvilke Betingelser Skol maas skabes til Herrens Børn, saaledes har den ogsaa toget sig den Frihed at bestemme, hvem Herrens Lærere skal tage til Verds, hvor dog Al er aandelig at nyde og forstaae, saa de, der ikke er verdige Giasler i Hjertelighedsrens Dine, maatte for deres egen Skyld ønske, de var langt verre. Vilde nu endelig den verdslige Dyrighed bestemme, hvad vi maae eller ikke maae sige til Giaserne i „Herrens Navn,“ da tiltog den sig endnu meget mere Myndighed i Herrens Huus end Paven, der dog lod Ordet blive ved det Gamle, og da maatte vi nødvendig protestere, om ikke Herrens Børn skal blive aldeles foragteligt, som en kummerlig Bespøisning efter et verdsligt Kattig-Reglement; saa det er forstrækkeligt, at Hr. Biskop Mynster ogsaa vil have det Danske Cancelli til at afgjøre, om vi med god Samvittighed kan beholde eller skal forkaste det Ord „sande,“ som hos os, Man veed

ei hvorlænge, har været brugt ved Uddelingen af hvad vi, paa Aandens Sprog, kalde „Herrens Legeme og Blod.“ At nemlig Hr. Biskop Mynster er af den Formening, at dette Ord ikke kunde være optaget og bør nu forkastes, det seer jeg nok, og at han stræber at overbevise sine Medhjenerer i Ordet om det Samme, derimod er Intet at indvende; men naar han ved Hjælp af det Danske Cancelli og den verdslige Magt vil tvinge alle Christi Embedsmænd i Landet til at være enige med sig, eller dog til, trods deres modsatte Overbevisning, maatte trods Giasternes store Forargelse, at ubelade Ordet „sande,“ da forverster han saa aldeles Christi og Kongens Nær, kristelig og kongelig Tjeneste, med hinanden, at jeg paa det Kraftigste maas protestere; thi vel taaler Kongen af Danmark enealdig for hvad han vil taale i sin Stats-Kirke, men vil han have Christi Kirke til at være og være i den, da man som Kong Christian den Tredie bemærkede, lode den være frit og uafhængig af sig ved Evangelium og Sacramenter. Naar derfor Hr. Biskop Mynster eller nogen Anden af Christi Lærere vil med verdslig Magt paatvinge eller straffe os noget Ord ved Sacramenterne, da turde jeg, for Principets Skyld ikke give efter, om jeg end ellers var af hans Mening; thi havde den verdslige Magt Ret til at forandre eller forskyde et eneste Ord ved Christi Sacramenter, da havde den Ret over dem Alle.

